

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/531/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5913200057
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 08. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Burik
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5913200057.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Burika a členov senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci navrhovateľa V. B., nar. X. X. XXXX, bytom A. S. XXX/XX, F. K. - D., zastúpeného JUDr. Ivanom Ilavským, advokátom so sídlom v F. K., V. S. XXXX/XX proti odporcovi Mgr. Q. W., nar. XX. X. XXXX, bytom R. XXXX/XX, T., zastúpenému JUDr. Jaroslavom Kiapešom, advokátom so sídlom v R. V., M. XXXX/XX, v konaní o zaplatenie 5 000,- eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu v Ružomberku, č.k. 9C/21/2013-230 zo dňa 3. marca 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu vo výroku, ktorým návrh navrhovateľa vo zvyšku zamietol, ako aj vo výroku o náhrade trov prvostupňového konania, **p o t v r d z u j e .**

V ostatnej časti, pokiaľ bolo návrhu navrhovateľa čiastočne vyhovené, odvolaním nenapadnutej, **p o n e c h á v a** rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresný súd v Ružomberku čiastočne vyhovel návrhu navrhovateľa, keď zaviazal odporcu uhradiť mu úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 5 000,- eur od 1. 1. 2012 do 23. 3. 2012, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Vo zvyšnej časti návrh zamietol a odporcovi priznal náhradu trov konania, pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku a trov právneho zastúpenia.

Pri rozhodovaní vo veci vychádzal z ust. § 657 v spojení s ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej už len „OZ“), keď konštatoval, že odporca v priebehu konania uniesol dôkazné bremeno a preukázal vrátenie sumy 5 000,- eur, ktorú si požičal na základe ústnej zmluvy o pôžičke v dvoch splátkach (dňa 27. 10. 2011 - 1 000,- eur a nasledujúceho dňa 4 000,- eur). K vráteniu uvedenej sumy, a teda k splneniu dlhu zo strany odporcu došlo podľa názoru prvostupňového súdu dňa 23. 3. 2012, čo vyplynulo jednak z výsluchu svedka Q. K. a nepriamo i z výpisu z účtu dcéry odporcu N. Q., z ktorého manželka odporcu dňa 22. 3. 2012 vybrala sumu 5 000,- eur v hotovosti.

Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádzal z ust. § 142 ods. 3 O.s.p. a priznal odporcovi, ktorý mal vo veci neúspech iba v pomerne nepatrnej časti, právo na náhradu trov konania, pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia, zo zaplateného súdneho poplatku za odpor v celkovej výške 2 731,31 eur.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie, v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom svojho právneho zástupcu navrhovateľ. Žiadal rozsudok prvostupňového súdu zmeniť a zaviazat' odporcu uhradiť mu sumu 5 000,- eur s príslušenstvom, alternatívne zrušiť a vec vrátiť prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Odporca podľa jeho názoru v priebehu celého konania neuniesol dôkazné bremeno a žiadnym nespochybniteľným spôsobom nepreukázal vrátenie požičanej sumy. Svedok Q. K. v inkriminovaný deň

22. alebo 23. 3. 2012 priamo nevidel peňažnú hotovosť, ktorá mala byť navrhovateľovi vrátená, pričom túto skutočnosť potvrdil i sám odporca na pojednávaní dňa 15. 5. 2013, keď uviedol, že táto osoba priamo nevidela ako peňažné prostriedky navrhovateľovi vracal. Svedok Q. K. uviedol, že videl len obálku, v ktorej mali byť finančné prostriedky. Navrhovateľ sa v čase údajného vrátenia pôžičky nikdy nenachádzal v kaviarni Tesca, a pokiaľ medzi účastníkmi nebol dohodnutý spôsob vrátenia finančných prostriedkov, mal za to, že finančné prostriedky mu mali byť vrátené v mieste bydliska. Výpis z účtu dcéry odporcu len dokazuje, že v mesiaci marec z jej účtu boli vyberané vyššie sumy peňazí, ale nesvedčí o nijakých priamych transakciách, ktoré by sa týkali predmetu konania.

Odporca sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu mu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania (§ 214 O.s.p.) rozhodnutie prvostupňového súdu podľa ust. § 219 O.s.p. ako vecne správne potvrdil.

Pokiaľ išlo o skutkové zistenia, vyhodnotenie rozhodujúcich skutočností a právne posúdenie veci, v tomto smere sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s dôvodmi napadnutého rozhodnutia, ktoré v takomto prípade nie je potrebné opakovať (§ 219 ods. 2 O.s.p.), keďže ani zo strany navrhovateľa neboli v priebehu odvolacieho konania uvedené také skutočnosti, s ktorými by sa nevyporiadal prvostupňový súd v dôvodoch napadnutého rozhodnutia.

Pokiaľ navrhovateľ v priebehu odvolacieho konania tvrdil, že v deň, kedy mu mali byť vrátené finančné prostriedky, sa vôbec nenachádzal v kaviarni obchodného domu Tesco, na túto skutočnosť nenavrhol vykonať žiadne dôkazy, a preto ani odvolaciemu súdu neprislúchalo vyhodnotiť dôkazy iným spôsobom, než ich vyhodnotil súd prvého stupňa.

Odvolací súd neprihliadol ani na námietku navrhovateľa, týkajúcu sa miesta plnenia. Pokiaľ totiž z vyhodnotenia dôkazov vyplynulo, že medzi účastníkmi došlo k splneniu dlhu, t.j. že veriteľ prijal plnenie od dlžníka, miesto plnenia nemá vplyv na posúdenie zániku záväzku (vplyv by to mohlo mať len prípade, pokiaľ by veriteľ odmietol takéto plnenie prijať).

Správne postupoval prvostupňový súd i pri rozhodovaní o trovách konania, keď s prihliadnutím na pomer úspechu a neúspechu účastníkov v konaní priznal odporcovi náhradu trov konania v celom rozsahu, a preto i v tejto časti odvolací súd jeho rozhodnutie ako vecne správne potvrdil. Skutočnosť, kedy v priebehu konania odporca navrhol vypočuť svedka, resp. kedy sa napokon tento svedok na pojednávanie dostavil, sama o sebe nie je dôvodom hodným osobitného zreteľa pre použitie výnimočného ustanovenia § 150 ods. 1 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania (účastník má možnosť v priebehu celého konania využiť svoje procesné práva i pokiaľ ide o navrhovanie dôkazov, pričom je výlučne na súde, akým spôsobom zabezpečí napr. účasť svedka na pojednávaní).

V ostatnej časti, pokiaľ bolo návrhu navrhovateľa čiastočne vyhovené, odvolaním nenapadnutej, zostal rozsudok prvostupňového súdu nedotknutý.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. s použitím ust. § 224 ods. 1 O.s.p. a nepriznal odporcovi náhradu trov odvolacieho konania, i keď mal v odvolacom konaní úspech, lebo mu žiadne trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** j e príпустné.